

3. Den 1. februar 1957 anmeldtes i folketinget (F. sp. 2288) følgende forespørgsel til økonomi- og arbejdsministeren af *Alfred Jensen, Ragnhild Andersen, Aksel Larsen og Lynnerup Nielsen*:

„Hvad agter regeringen at gøre for at skaffe beskæftigelse til de mange arbejdsløse?“

Fremme af forespørgslen vedtoges $\frac{5}{2}$ (F. sp. 2329).

Forespørgslen foretoges $\frac{23}{2}$ (F. sp. 2835).

På forespørgernes vegne begrundede *Alfred Jensen (DK)* forespørgslen ved nærmere at påpege den stigning i arbejdsløsheden, der på en række områder havde fundet sted. Han udtalte bl. a.:

„Da regeringen i 1954-55 som foranstaltninger mod valuta-krisen fik gennemført kreditstramning, nedskæring af købekraften, begrænsning af den offentlige anlægsvirksomhed og reduktion af boligstøtten, stillede den i udsigt, at den ved nedskæringerne overflødiggjorte arbejdskraft ville blive opsuget af eksporterhvervene. Ledighedstallene taler imidlertid et andet sprog. Som allerede nævnt steg ledigheden; arbejdsløsheden var i 1956 omtrent 40 pct. højere end i 1954. Det betyder, at de med så megen dygtighed fremkaldte forhåbninger om beskæftigelse ikke er gået i opfyldelse. Industrien har ikke kunnet øge beskæftigelsen. Efter statistisk departements opgørelse faldt industriens indekstal for beskæftigelse fra 106 i 1954 til 105 i 1955 og helt ned til 101 i 1956. Det betyder, at selv i eksporterhvervene er der opstået en permanent arbejdsløshed, ikke alene for landarbejderne, men også for arbejderne i eksporterhvervene inden for industriens område. Byggefagene er dog hårdest ramt. Medens gennemsnitsledigheden her i 1953 udgjorde 9 pct., var den i 1955 oppe på 13 pct., og den er endda steget siden. Murerfaget alene havde sidste år en ledighedsprocent på op mod 17, og i dag, i denne milde vinter, noterer man for hele landet en arbejdsledighed for murerne på 36 pct., og det skønt der er stor mangel på boliger. Selv om der er en sådan mangel på boliger, er udsigterne for beskæftigelse ved byggeriet alt andet end lyse. Ifølge forliget af 1955 skal det samlede statslånsbeløb for 1957-58 skæres yderligere 15 mill. kr. ned, så der kun bliver 300 mill. kr. til rådighed mod 315 mill. kr. i indeværende år og 335 mill. kr. forrige år. Når stigningen i byggeomkostningerne tages i betragtning, betyder det en stor nedgang i boligbyggeriet. Omkostningerne er opgjort til at ligge 24 points højere end i januar 1954, d. v. s. en stigning på omkring 9 pct. Udsigterne til at komme i arbejde for dem, der er vant til at være beskæftiget ved byggeriet, er altså meget små, og i en række kommuner landet over, ikke mindst landkommuner, er man klar over, at det bliver småt med beskæftigelse i denne sommer.“